

O ZVONECH A ZVONĚNÍ

Proč se zvoní

Za starých dob nebyly v našich vesnicích žádné kaple, ani zvonice. Až na popud císaře Josefa II. bylo vydáno nařízení o povinnosti zřízení zvonice v každé obci. Byla v tom patrná snaha o zajištění bezpečnosti na vesnicích při požárech a jiném hrozícím nebezpečí, „aby se mohlo na poplach zvoniti“.

Zvonice bývají umísťovány obvykle uprostřed návsi, aby byla v případě potřeby pohotově na dosah a hlas zvonu byl pro všechny dobře slyšitelný. Zvonění za dřívějších dob bylo považováno za čestnou funkci, obstarával ho většinou některý vážený hospodář nebo výměnkář. Během času přestalo však zvonění být výsadou a poctou, ale stalo se i nemilou povinností. Zvoněním byli pověřováni obecní pastýři, obecní kováři, nebo nějaký děd nebo bába z pastušky.

Jakmile už jednou vesnice vlastnila toto zařízení, začalo se zvonit klekání, stejně jak bývalo zvykem při kostelech. A toho zvonění bylo za dřívějších časů mnohem více než nyní. Zvonilo se nejen třikrát denně, ráno v poledne a večer - obvyklé klekání, ale i každý pátek ve 3 hodiny odpoledne, delší páteční zvonění "ke pěti ranám Krista pána". Při tomto zvonění měl každý pokleknout, muži smeknout a pomodlit se "Anděl Páně".

Zvoniti se muselo vždy v pravidelný čas. Dle ranního zvonění se v mnohých statcích a chalupách vstávalo, v poledne obědvalo a porovnávaly se nástěnné hodiny. Večerní zvonění (klekání) bylo i pokynem pro děti, aby šly domů, protože bude chodit klekání, která zlobivce a opozdilce odvede pryč. Podobný účinek mívala i polednice, která dohlížela na včasný příchod dětí k obědu.

Samo sebou, že i při úmrtí občana a jeho pohřbu se zvonilo. Někde se prý zvonilo i proti letním bouřkám a rozháněla se mračna s kroupami.

Jak to bylo se zvonice a zvoněním v Roudnici

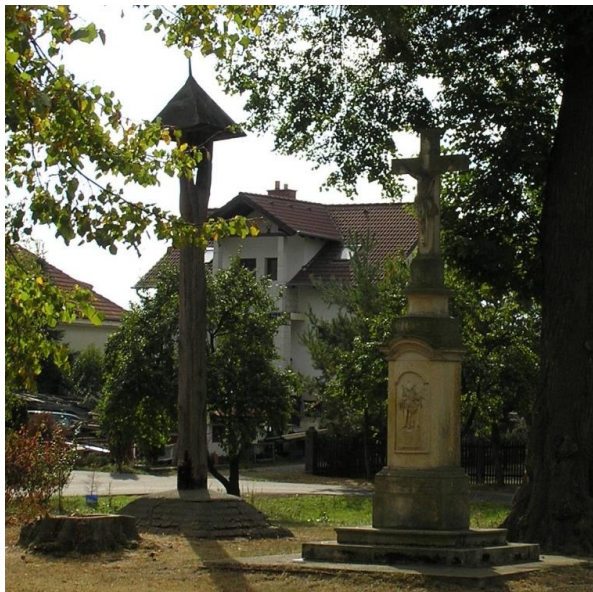
O tom kdo a kdy vystavěl zvonice a koupil zvony, a jak se zvonilo v naší obci, nejsou v kronice zaznamenány žádné údaje.

Dle vyprávění roudnických pamětníků zvony po Roudnici zněly každý den v poledne a navečer tzv. klekání. V Roudnici máme tři zvony – na horním a dolním konci a na hřbitově v kapli. Úmrtí se oznamovalo zvoněním nejprve na zvon v té části obce, ze které byl nebožtík a potom na druhém. Jakmile zazněl zvon, už se lidé sbíhali, aby se dozvěděli, kdo zemřel. Při pohřbu zvonil zvon na hřbitově.

*Zvonice na dolním konci obce - zvon ve staré zvonici /
opravený zvon v nové zvonici*

Dřevěná zvonice a křížek na dolním konci

Kovová zvonice a křížek na horním konci

Staré zvonice dosloužily, a proto byly v roce 2010 dle originálních návrhů firmou Kamenictví Kubala Miroslav z Opočna zhotoveny a postaveny nové pískovcové zvonice, do kterých byly umístěny opravené zvony od firmy IMPULS-B, s r.o. z Ostravy.

V neděli 11. července 2010 byly slavnostně vysvěceny nové zvoničky a Roudníci se po více než 30ti letech rozezněly opravené zvony.

Nová zvonice na dolním konci obce

Nová zvonice na horním konci obce

Zvony občanům oznamují každý den poledne a podvečerní "klekání" (v létě v 19 hodin a v zimě v 18 hodin) a odchod občanů na věčnost tzv. "umíráček".

Detail zvonu ze hřbitovní kaple po opravě

Opravený zvon na zvonici na horním konci obce

V roce 2017 byla firmou Jůna Jaromír ze Stěžer provedena **kompletní rekonstrukce střechy hřbitovní kaple včetně věže**. Do nové věže byl umístěn zvon, který opravila a opatřila elektrickým zvoníkem firma IMPULS-B, s r.o. z Ostravy.

Věž na hřbitovní kapli před rekonstrukcí střechy

Hřbitovní kaple po rekonstrukci střechy, věže a zvonu

Je krásné oživit staré tradice a vrátit zvon tam kde má být - do věže kapličky. Vždyť umístění zvonu bylo původním účelem její stavby už před 170 lety.

Zvon k vesnici patřil a patří, věrme, že i patřit bude. Živé svolává, mrtvé oplakává - platí stále.